

пощанскы вѣпоръ, подпаднахъ въ едно извънрѣдно удивленіе и смайваніе, и съ това си смѣтеніе като прочетохъ цѣлото писмо, съ голѣмъ жялость разумѣхъ какво впечатленіе е причинило на отеческото ви сѣрдце неосновныятъ слухъ, когото сѣ прѣснали за мене нѣкои зломысленници. Прѣдъ отеческото Вы подножіе като сѣ познати на пѣлно покорното ми отношеніе и нрави, сега азъ незная по кой начинъ трѣбва да отхвърля и опровергая подобни и несѣществующы слухове. Най жялното е това, че сынъ Вы като е лишень отъ ораторското искусство, не е въ състояніе да обори клеветитѣ на завистницитѣ, и съ едно краснорѣчіе да докаже невинносттаъ си. На конецъ азъ дързя да Вы кажа, че никогашъ нѣма да ся отдѣля отъ мѣдритѣ Вы сѣвѣти и наставленія, които повторително благоволихте да ми дадете на раздѣленіето ми отъ Васъ, и че като нѣма да остоямъ назадъ отъ да изпълнявамъ оныя работи, които ся относятся до покорническѣтъ ми дължность, ще ся старая да придобія похвално и пріятно поведеніе и отношеніе, като въ всѣ какъвъ случай остоямъ на Вашето отеческо състраданіе и благоволеніе.

Търговскы писма.

Брой 24.) *Отъ сѣдружникъ до сѣдружникъ.*

Господине!

Пріехъ вашето отъ 1-ый Февруарія писмо,